

CORSICA DE GOLF VAN PORTO

ZUIDERHUIS
SEPTEMBER 2023

DE GOLF VAN PORTO

De Golf van Porto is zonder twijfel de parel van de Corsicaanse kust. Ter land en ter zee kan men er een uniek kustlandschap bewonderen. De bergwandelaar wordt evenzeer verleid door het grandioze rots- en bosdecor rond de golf, wat de wandelingen zeer gevarieerd maakt. De Golf van Porto, ingeschreven op de UNESCO werelderfgoedlijst, is prachtig met kliffen van rood graniet die de zee overheersen. Opmerkelijke plaatsen die we aandoen zijn: de Calanques de Piana, in het zuiden; en het schiereiland Girolata en het natuurreservaat Scandola, in het noorden.

Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we gedaan hebben.

DEELNEMERS

Vlnr geknield; Ludwig D’Haese – reisleider (Merchtem), Katelijne Lievens en echtgenoot Danny Wittenberg (Korbeek-Lo)

Vlnr staande; Veronique Lagrange (Asse), Christel Staessen (Londerzeel), Maria Van Boxel (Turnhout), René Van den Kieboom (Antwerpen), Joris van Gerwem en echtgenote Mich Verwulgen (Antwerpen).

Zaterdag 2 september 2023

We hadden een vroege vlucht naar Calvi en werden vervolgens, met onze privé autobus, overgebracht naar Corte. We verkennen meteen de stad Corte.

In het midden van de stad staat het standbeeld van Gaffori. Op de achtergrond staat zijn huis dat nog steeds de kogelinslagen bevat van de verschillende aanvallen op zijn woning. Het standbeeld van

Gaffori wijst in de richting van de citadel van Corte. Meermaals dienden zijn soldaten van in zijn woning aanvallende troepen op de citadel te beschieten.

In 1746 belegerde Gaffori de Genuezen in de citadel van Corte. Met ontzetting herkende Gaffori zijn eigen zoon die door de Genuezen was ontvoerd en op een muur van de citadel werd vastgebonden.

De sodaten hielden meteen op met schieten, maar de echtgenote : Faustine snelde op hen toe en riep : “Blijven schieten, denk niet aan mijn zoon maar aan het vaderland!” Gaffori nam de citadel in en vond zijn zoon ongedeerd terug.

In 1750 was Genua weer meester van de citadel en vandaaruit trachtte ze de stad te veroveren. In het huis van Gaffori was er slechts een handvol soldaten aanwezig die Faustine bewaakten tijdens de afwezigheid van Gaffori. Toen de soldaten zich wilden overgeven, dreigde Faustine de lont in het

kruitvat te steken. De soldaten kregen weer moed en hielden stand tot Gaffori met nieuwe troepen kwam opdagen.

In 1753 werd Gaffori verraden door zijn eigen broer; hij vond de dood in een hinderlaag van de Genuezen. Tot op de dag van vandaag wordt Gaffori aanzien als een van de grootste leiders van

Corsica. Maar ook zijn echtgenote Faustine wordt geëerd. Op de sokkel van Gaffori zijn standbeeld zijn afbeeldingen aangebracht van Faustine haar heldendaden.

Het standbeeld van Pascal Paoli bevindt zich in het midden van de stad op de Place Paoli. Paoli werd in 1755 benoemd tot leider van het onafhankelijke Corsica met als hoofdstad Corte. Paoli liet er een universiteit bouwen, liet koperen en zilveren munten slaan en liet moerassen droog leggen.

Brocciu is de koning onder de Corsicaanse kazen, die overal te verkrijgen is, maar zich helaas niet gemakkelijk laat vervoeren. Verse brocciu meenemen kan je al helemaal vergeten. Enkel droge brocciu kan je in je reiskoffer stoppen.

Samen met de Citadel is deze kerk het oudste monument van de stad. Ze werd in 1450 gebouwd door bisschop Ambrogio d'Omessa en in de 17e eeuw uitgebreid onder het episcopaat van de heilige Alexandre Sauli, bisschop van Aleria. Verschillende relikwieën van

de heilige Theophilus worden nu tentoongesteld in de kerk, waaronder een van zijn vingers en zijn sandaal. Sinds augustus 2016 is er ook een relikwie van Johannes Paulus II: een druppel van zijn bloed op een doek. De kerk werd in mei 1873 op de lijst van historische monumenten geplaatst.

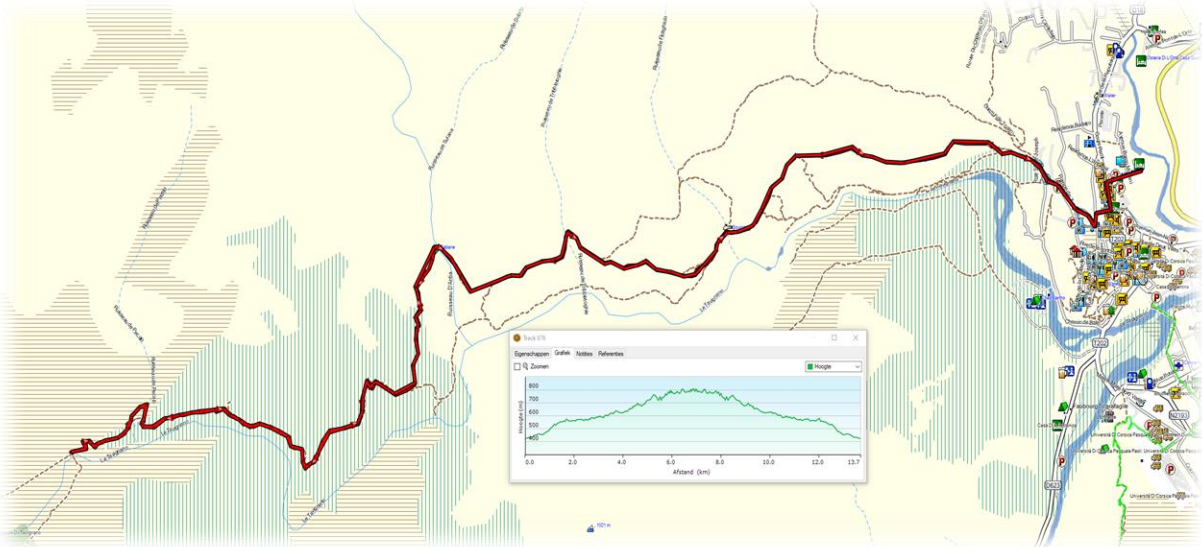

Corsica heeft maar één Heilige en dat is broeder Théophile die in Corte overleden is op 21 mei 1740. Door zijn diep geloof werd hij in 1896 zalig verklaard en in 1930 werd hij heilig verklaard.

Zondag 3 september 2023

- Wandeling : Heen- en terugwandeling langs de Tavignano kloof
- Gebied : Corte
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

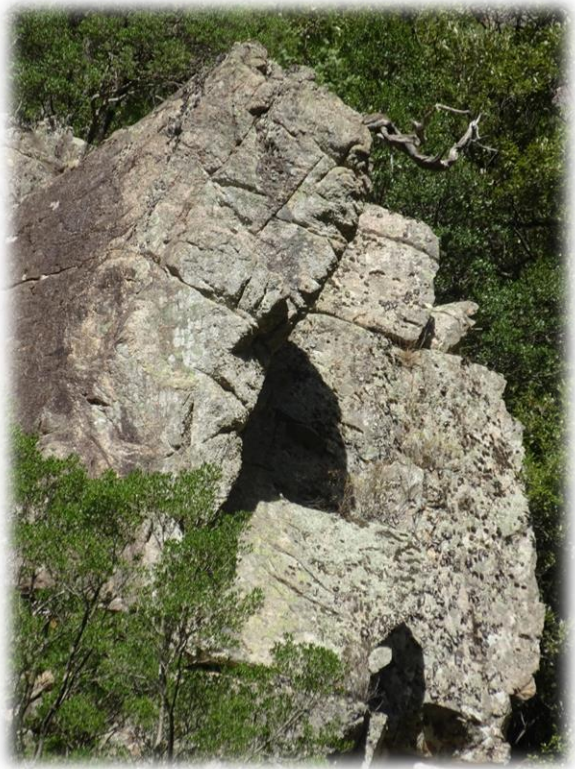

Over een muilezel pad lopen we tussen steile bergwanden door de kloof. Er is veel volk op

dit gekende pad. Langsheen dit pad zijn er immers veel natuurlijke zwembaden waar je jouw dag kan doorbrengen in of aan het kristalheldere water.

Een holte in een rots geeft een schaduw weer die wat lijkt op een kangoeroe.

We komen aan een schuilhut. Deze onbemande hutten vindt men overal in het gebergte van Corsica. Ze worden meestal gebruikt door herders maar ook wandelaars mogen hiervan gebruik maken bij slecht weer. Meestal staat er in zo'n hut een bezem om alles wat proper te

maken. Soms staat er ook een tafel en enkele stoelen en heel af en toe ligt er ook nog een matras. Meestal is er ook een oude houtkachel of een haard aanwezig zodat men de hut kan verwarmen.

Hier groeit de lavendel nog in het wild. Lavendelolie wordt gebruikt in cosmetica, zoals zeep en parfum. Maar ook kunnen gedroogde lavendelkorrels in zakjes in een klerkast worden gelegd. De

kleren worden zo geparfumeerd door de verdampende etherische olie en volgens sommigen worden zo motten geweerd.

Af en toe houden we halt aan een mooi plekje.

De Tavignano is een bergrivier in Haute-Corse. De rivier ontspringt op 1750 meter hoogte in het Lac de Nino, om 89 kilometer later uit te monden in de Tyreense Zee in de buurt van Aléria, aan de oostkant van Corsica.

Aan de brug over de Tavignano houden we even halt. We gaan hier niet verder maar keren terug naar Corte. Als men nog enkele uren verder gaat komt men aan de refuge De La Sega.

De Tavignano kloof maakt deel uit van de Mara a Mare Nord.

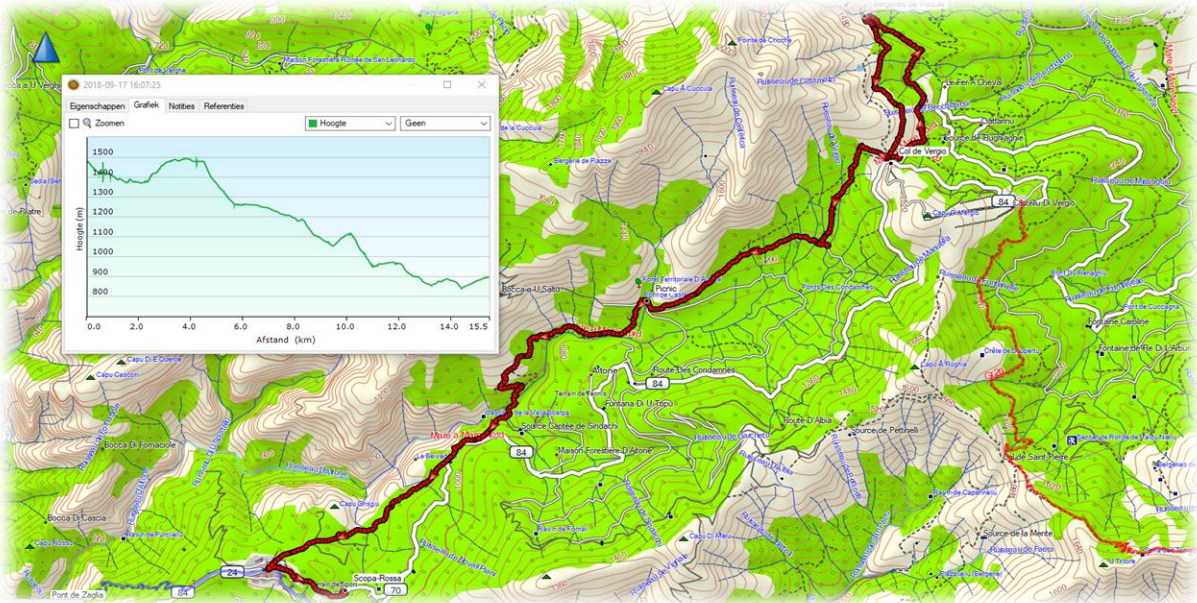

Op een mooi plaatsje eten we onze lunch op.

Maandag 4 september 2023

- Wandeling : Van Col Di Vergio naar Evisa via Bergerie de Radule
- Gebied : Col Di Vergio - Evisa
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 7 uur

Onze wandeling start op de Col de Vergio. De pashoogte wordt gedomineerd door een groot standbeeld van Christus Koning, een granieten monoliet van 25 ton en een hoogte van zes

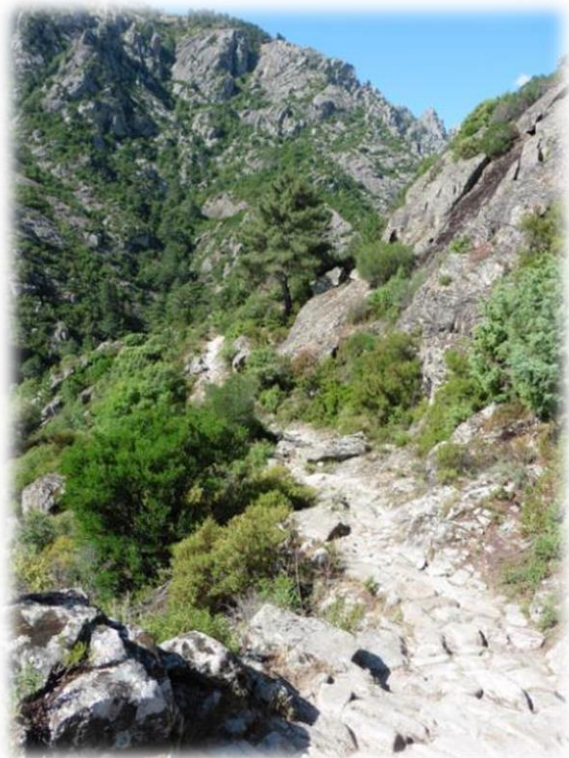
meter (9,5 meter inclusief de sokkel). Dit monumentale standbeeld is het werk van een Corsicaanse beeldhouwer en werd op de col geplaatst in 1984.

We doen een klein stukje van de GR 20 dat met wit-rode kleur wordt aangeduid. Hij gaat in 15 dag etappes helemaal van Noord naar Zuid Corsica, en volgt daarbij voortdurend de hoogst mogelijke routes, tot boven de 2000 m. Het is een route van stappen en klauteren, dikwijls

over paden, maar vaak ook over grote blokken, steile hellingen en rotspuin. Hij heeft een lengte van ongeveer 200 km.

Al wie regelmatig gaat wandelen, kent uiteraard de 'GR' routes. Samen vormen ze 180.000 km aan wandelwegen doorheen heel Europa, beschreven in 250 gidsen. Maar de GR20, in Corsica, staat bekend als de strafste / tofste en zwaarste van allemaal.

We stappen door het bos van Aïtone. Het Foret d'Aïtone heeft de sfeer van een sprookjesbos. De naam van dit oude bos is afkomstig van het Latijnse woord 'abies', dat spar betekent. Het bos is ongeveer 24 km² en ligt tussen de 800 en 2000 meter hoogte.

De genuezen gebruikten het hout voor hun schepen en legden in de 16e eeuw een weg aan om de stammen naar Sagone te vervoeren.

Het bos bestaat vooral uit Corsicaanse dennen, een variant van *Pinus nigra* die meer dan 45 meter hoog en 500 jaar oud kan worden. Er zijn ook zeedennen, sparren, beuken en lariksen die de planten, wilde vruchten en paddenstoelen daaronder goed beschermen.

Het bos van Aitone is een van de mooiste bossen van Corsica. Hier staan voornamelijk Corsicaanse dennen. Dat is een van de hoogste bomen in Europa en veel van die bomen hebben een perfect rechtlijnige stam. Sommige hebben een omtrek van 5 m en zijn om en bij de 500 jaar oud. In de 19de eeuw was er een bekende bandiet Theodore Poli. Nadat hij een

politieagent had neergestoken vluchtte hij naar dit bos en leefde er enkele jaren ondergedoken. In 1827 trapte hij echter in een valstrik en werd hij gedood.

We komen voorbij de bergerie (een bergerie is een schaapherdershut) Radule. De herder hier produceert nog steeds Corsicaanse kazen.

In de buurt van de bergerie ligt de cascade Radule.

Af en toe dient er ook wat geklauterd te worden. Op één enkele plaats kan men ook gebruik maken van vaste kettingen.

We volgen eerst een stukje van de Mare a Mare Nord, dan een stukje GR 20 en dan terug een stukje van de Mare a Mare Nord. Tot en met mei kan je een dikke sneeuwlaag verwachten op de GR20. De rood-witte GR aanduidingen zijn dan vaak onleesbaar, je hebt stijgijsers, ijspikkel en touw nodig alsook winterkledij. De hutten zijn open als noodbivak maar er is